

ציא:

עין משפט
נר מצוה

למ א מיי פ"ג מהל
גירושין הלכה יד
פ"י שם הל' ד טו"ש
א"ה"ע סימן קכט סעיף ג
וקי קנ סעי' א':
ב ב מיי פ"י שם הלכה
כ סמוג עשין נ טו"ש
שם סי' מו סעיף ח:

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

רבינא אמר לענין קרבן קתני. והכי קאמר עשו ז"ל צבורא חזון איש בנאש וליכא למימר משום דחשיבא כמזידה הוא בלילא מיחייבא קרבן משום דהוי לה למדק דהא תנן (נעיל פו: ע"ט) הורוה ז"ל לנישא (ו) וחזרה וקלקלה חייבת בקרבן שלא הורוה אלא לנישא ויותר קרובה היא למזיד כשקלקלה מכשינסת אלא טעמא משום יחיד שעשה צבורא ז"ל פטור דהכי אית לה לר' שמעון צפ"ק דהערוה (דף יג:) והאי דנקט הכא מזון איש בנאש סימנא בעלמא הוא:

מלכות יו"ן ב"י. וזה דלמך בע"ז (ד' ק) דבגולה אין מוניין אלא למלכות יו"ן בללד אר"ם דהיינו נשאר שטרות דגנט שייך שלום מלכות דלדל הוא בעיניהם להפסיד איש מאשמו ואין מוניין אלא למלכות אותה העיר בללד⁶ :

למיעבד איבעי לה ^אשימי בר אשי תא ש והלכה צרתה ונשאת מזה ומזה וכל הדרכים מאי הוה לה למיעבד אמר אביי תא שמע פוטרות צרותיהן הלא אלו אילונית תצא מזה בה ואמאי נימא כ איבעי לה לאמתוני ^בכתב סופר גט לאי ונתן גט לאשה וישונו וזה לזה ולאחר זמן ידי האיש וישובר מתו ומזה וכל הדרכים מאי הוה לה למיעבד לגיטא אמר רב אשי ושמה שם עירו ושם וכל הדרכים האלו בו לה למיעבד איבעי לה רבינא תא שמע ^גכנעני ומזה כו' איבעי לה סבר למיעבד עובדא אמר ליה רב הונא פפא והתניא כל חני שניניהו אמר ליה ^דהי קלא אילימא ק אמרה רב אשי חדא

וַעֲבִיר צִיּוֹם הַכְּתוּב צו וַחֲקוּי לְאִשָּׁפָה וְהָהוּא הָיָה בְּצוּרָה כִּר"מ נִמְנֵי
 כְּדוּמוֹכָה בְּהַמְגַרֵּשׁ (גִּטִּין פו.) לְפָרִי' בָּנִי (ט) גִּטִּין פְּסוּלִים דְּפִרְדִּין
 וְהָיָה אֵיכָּה שְׁלוֹם מַלְכוּת דְּפִי' לְדָלוּ אֲשֵׁלוֹם מַלְכוּת קַפְדִּינִי הָהוּא מוֹתֵר
 לְאִשָּׁפָה לְכַחֲלֵה לְרַבֵּנן דְּר' מֵאִיר כְּמוֹ שְׁאֵנוּ כּוֹתִיבִים לְבִרְיָתָא עוֹלָם
 מְסִיפָה הָיָה בְּצוּרָה וּכְתַב מְגַעֲבֵר פִּרְמִין וְכֵן מוֹתֵר בְּצִרְיָא
 וְדוֹרְגָא הָיִיכָה כְּתַב לֶשׁ מַלְכוּת כּו' מִשְׁמַע דְּמִסְפָּא פִּרְךָ וּמוֹכַח
 סוּגִיָּא דִּלְתֵּיָא כִּר' מֵאִיר וְאִר"י לְדָלָּ מַחֲזִיקִין לֵיהּ כְּמֵאוּרָה דְּמַסְתַּמָּא

בזו ציוס שנמנה נכתב כמו שמותיה מחורב ומסתתה שם היה השר
 יתביחמן: **תא שמע** כל עריות בו' ק"ד צכונס יצמתו שיך למ'
 להנשא עד שיצטרר הדבר שמתרת לשוק אבל כאן בחזקת היתר
 גלה שיך איצני לה לאקרוי גיטא כמו לעיל דמייא אפילו אקרוי
 דליצני לה לאקרוי לגיטא לאחר שנתן לה הסופר: **תא** שמי שניגני
 ציהודה וכח שם של גליל ק"ד דהכא מאי ה"ל למיעבד אע"ג דלקרוי
 דדעתא דכאן ציהודה אין שמו כך: **תא** שמע בנסה בנט קרה. ס"ו
 ומושני דליצני לה לאקרוי גיטא ציית דין הצקאין בצדד הרצה ואין
 ואחר זה דלא מיתרלא בתיימא צשיניא קמייתא כדפרישית ונע"ע חוס'
 וכלכחוב מקום עמידמו צזאמו יום אלא מקום עיקר דירתו דהא צגני
 מתינה אבל לא קרוי קודם מתינה וא"כ לא לאו משום דשניה לא מפיסול צבדי דודאי לתתלה צבי
 אבל צידעל לה מפיסול לא קרוי לבסוף והכא משום דשניה מפסול: איצני לה לאמחוי. וא"כ
 מתינא גיטא אם צנא צעלה וי"ל דהכא שפלה לבס ויתקח אקרוי לשוק היא איצני לה לאמחוי
 יום אם לא טרם דתתא לשוק אבל תתא אין דלאו עדים ואמרו שמה צעלה הרי עומדת בחזקת
 היתר ומה י"ל עד לתתא:

ופסוקו כדמפר

האשה רבה פרק עשירי יבמות

וְלֹא מֵיִסָּא קֶרֶבֶן. לִיחִיד שֶׁשָּׂעָה בְּהוֹרָאָה צ"ד פְּטוֹר כְּדִילְפִּינָן בְּחִזְרוֹתָא (דף 73:) (מִצְעָשׁוֹתֵי)׃ הַד קָמֵיִסָּא. דְּקָמֵי חוּץ מֵאֵשׁ אִישׁ (א) כּוֹלֵה יִבְנֶן הִיא וְלֹא מִתֵּי שֵׁנִית דְּמִשְׁמַע אֲבָל צַעֲדִים לֹא אֲלֵל מִרְיָן שֵׁנִית וּמִשְׁמַעִין תְּרוּיָהּ׃ חוּץ מֵאֵשׁ אִישׁ. דְּהֵיִינוּ צַעֲדִים וּשְׁנִיתָא ע"פ צ"ד צַעַד אֶחָד דְּתִרְוּיָהּ צַעַד גַּט וְכִין צַעֲדִין גִּיטָא אֲלֵמָא מִלֵּתָא הִיא וּמִתְסָרָא אֶקְמָא׃ כֶּסֶב לֵשׁ מִלְּנוֹת שְׁאִינָה הוֹגַתָּ. סוֹפֵר שֶׁהִיא צִרְיָן לִמְנוֹת לִמְלֵכִי יִשְׂרָאֵל אִלּוּ לֵשׁ מִלְּנוֹת׃ אַחֲרֵת כּוֹנֵן לֵשׁ מִלְכִּי רוּמִי וְתֵנָּה קִרִּי לֵה שְׁאִינָה הוֹגַתָּ מִשּׁוֹם דִּלְחִין לֵהסֵּל לָהּ כֶּסֶב וְלֹא לִשְׁוֹן דְּכִמְכִּיא (עֲבֻדָּה א) צוּר אֶתָּה מֵאֵל׃ סֵפֶּא מִשֶּׁ וְתוֹכֵה. אֵס נִימַס בְּחִזְרוֹתָא נִינֵי׃

כל הדרכים. כל הַנֶּקֶד קִלְקוּלוֹ דַּמְנִיתִּי:
מֵאֵי הוּא לֹה לַמַּעֲבָד. סְבוּרָה הִימָה
שֶׁהוּא גַּם כֶּשֶׁר: לִקְרוֹיָהּ לְגִיטָה.
לְפָנֶי חֹסֶם: וְהִלְכֶה לְרֵפֶה וְנִשְׁאָה.
לְשׁוֹן שֶׁנִּפְתְּרָה צִיבֹרֶה חֲזָרָתָה
וְחֻמֶּה נִמְלָאָה זוֹ אִילֻנוּיִת וְאִין צִימָתָה
פּוֹטֶרֶת רָמָה דְּלִמְדָּר בִּפְ"ק (ג' 97).
פֶּרֶט לְאִילֻנוּיִת שֶׁאִין יוֹלֶדֶת: סֵלָה.
רָמָה מוֹה שֵׁינֶת לֹו וּמִיבִימָה וְרִבִּי
עֻקִּיבָה הִיא (לִקְמֹן 97 ג'). דַּעֲבִיד
חִיבִי לְאִוִּין כְּגוֹן יִצְמָה לְשׁוֹן כְּחִיבִי
כְּרִיתוֹת אֲשֶׁת אִישׁ מִמֶּנּוּ: עַל עֲרִיּוֹת
שֶׁאִמְרוּ פּוֹטֶרֶם לְרוֹשִׁימִן. לְשׁוֹן בִּלָּא
חֲלִילָה וְיִצּוֹם כְּגוֹן ט"ו נֶשִׁים דִּפְ"ק
(ג' 97): הִלְכוּ לְרוֹם אֵלֹו וְנִישְׁאָו.

לשוק וממלכת הכרזה חלוצית וחדשני
שהחוקקה נרמה לייצור למספר
דערוה חלוצית טיפוס פטרס נרמה
לחלוצית מקם טיפוס הוא ולאן אשמו
היא ואין לו נרמה ערוה חוקקה ליכס
כדתנן בפ"ק (סא) וכולן שממו או
שמילנו או שנמללו חלוצית נרמיהן
מותרות: סאל. הרעה מזה ומזה כ':
גט נאיש ושוכר נאשה. שהבעל נותן
שכר הגט והאשה כותבת שוכר לגבות
כמוצות מן בעלה ולתת לו השוכר
שאם לא יהיה נותנת לו שוכר לא
יפרע לה כמוצה: ונפטו זה לזה.

לְאִי הוּא לָהּ לַמֵּיעֶבֶד
יְהוָה דָּרַב יְהוֹשֻׁעַ לָרֹב
נִיחִיתָא אָמַר לִיה וּלְאו
שִׁינוּי לִיקוֹן וּלְסִמוּךְ
י וּלְקָלָא לֹא חִישִׁין
דְּבַתְרָא גִּשְׂוֹאִין הָא
מִנְאַ דְּאָמַר רַב אֲשִׁי
כֵּל

כְּסוּרָה זֶז נִקְבֵּל גַּם מִדֵּ עֲצֵה
 וּקְצֵלָה שׁוֹבֵר וְהִיא נִמְנָה לוֹ גַּם; גַּם
 קֶרֶט. בְּגַם מִקְוֶשֶׁר קִמְיִירִי כְּדָא־מִר
 בְּצִבָּא בְּתָרָא (דף קפ.) גַּם פִּשְׁטוֹ עֲדִיו
 מִתְּכוּב גַּם מִקְוֶשֶׁר עֲדִיו מִמֵּחוּרִיו
 כְּשֶׁהִיא כּוּפְלוֹ חוּמָס הֶעֱד לֵב הַכֶּפֶל
 וּמִחוּר וּכּוּפְלוֹ וְחוּמָס עַד שֶׁנִּי וְכֵן
 שְׁלִישִׁי וְאֵם הִיוּ קֶשְׁרֵיו מְרוּבָּים
 מֵעֲדִיו הֵיינו גַּם קֶרֶט וּפְסוּל; סִבֵּר
לְמֵיעֶבֶד עֹזְבָא צִמְחִי הוּא לֵב
 וְלֵהֲחִזִּיר לְבַעֲלָה אֲשֶׁת אִישׁ שֶׁנִּשְׁמַת עֲבָדִים; וְהַסְנִיא
כֵּל הֵנִי. וְלֹא אֲמַרְיִין מֵחִי הוּא לֵב לְמֵיעֶבֶד; אָמַר לִיה וּלֹא
שִׁינוּיָהּ אָמַר לִיה וְאֲשִׁינוּי לְסוּמוֹךְ. אִם זֶה דּוּמָק וּמִתְרַךְ ו) לְדַחוּק
 אֲנִי מִמִּילָא שְׁמַעִין לֵב אֲמַרְיִין מֵחִי הוּא לֵב לְמֵיעֶבֶד;)
יִפְסָק. וּמִמְנָע וְלֹא עֲבַד עֹזְבָא; וּלְקָלָא לֹא חִישִׁין. אִם
 יִסְמַת בְּצִית דִּין וְאֲחִ"כ יֵאל קוֹל שְׂבַעֲלָה חִי וּלְפָנֵינוּ לֵב חָא;

כֵּל

יכתב מקומו אי נמי ידוע שהסופר שם ׳נזע״ חס׳ גיטין פ. ד׳ה ט
איבעי לה לאתמוי שהיה בחוקא איסור לשוק עומדת ואין לה
ק עומדת: **תא** שמע בבת סופר גמ׳ **לאיש ב׳**. ס״ד דהכא
גיטא אחר כתיבה קודם נתינה ועייליה לצי ידיה ואיחלף ומשני
מו ושמה ב׳. כגון שיש לו ב׳ שמות אחד ביהודה ואחד בגליל והיה
לגייטא קס״ד כשר ומשני לאיבעי לה לאקרייה גיטא ולשאלו ולתקוני
הכא לא פשעה כל קל דלא איבעי לה לאקוץ אדעתא דמיפסילי דבבירי
מורא מציא הנך משניות כסדר המשנה אלא כסדר הראוי להקשות זה
על זה: ד׳ה ט״ז ממזן: **שם** עירו ושם עירה. נראה לר״י דלא חיישינן
הבאים ממדינת הים אי אפשר לידע מקום עמידתם בצלותו יום:
כל

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) גיטין עט; (ב) ג"ז שס
פ. (ג) ג"ז שס, (ד) ג"ז שס
פ. (ה) ג"ז שס, (ו) שס פא.
(ז) "ב"ב קלה, (ח) ס"א
איני, (ט) ויקרא ד,
(י) צס"א: מלך גוי של אחת
מלכות וכתב לשם מלכות,
(כ) שס, (ל) עי' חוספות
גיטין פ. ד"ה מפני וכו'
כתבו דבר זה בשם ר"ן,

גליון הש"ס

גמ' איבער לה לאקרוי
בו' עי' גיטין יט ע"ב חוס'
ד"ה צריכין למקרייה:

הגהות הב"ד

(א) גם' לענין קרבן קמי
והכי קאמר עשו ז"ל:
(ב) רש"י ד"ה הך וכו'
מאסת איש וכו' רבנן:
(ג) ד"ה אמר ליה וכו'
ומתקן לדרחות המשונה:
(ד) תוס' ד"ה רבינא וכו'
לינשא והלכה וקלקלה:
(ה) ד"ה היה וכו' לפר"מ
גבי ג' גיטין:

מוסף רע"י

[illegible]

הַחֵצָה מִזֶּה וּמִזֶּה: חֵסֶד
וְיִשְׁתָּ בָגֶט זֶה חֲלָל מִן
הַרְאָשׁוֹן וּמִן הַשֵּׁי וְאִרְכֵּה
בָּגֶט מִן הַרְאָשׁוֹן וּגֵט מִן
הַשֵּׁי, וְאֵפֶ"ס שְׁקֻדֹּשִׁי מִן
הַלֵּל הַזֶּה הוּא קְדוּשָׁה, וְעִי-
(לְעִיל פַּח): מִפְרָשׁ טַעֲמָא
גִּבּוֹרָה שְׂמָא יִלְמָרְוּ גִירֵשׁ
רְאָשׁוֹן בֶּט גִּמּוֹר וְנִשָּׂא שְׁנֵי
וְנִינְמַלְמָלָא אֶשְׁתּ אִישׁ יוֹצֵאָה
בֶּט (גִּרְסִין עֲשֵׂה):

והדלכה צרתה ונשאת.
וקי"ל ציאת האחת פוטרת
לרעה, ונמצאת ז.

[illegible]

שפטרס העריות האלו מן
השלישית **בזא** מזה. מבעל
מן ומוזה. וזהו
הינס (סו). **כתב סופר**
שגגט לאיש. גרש זו אשמו,
לשמו **לאשה**.
ששמומסור בעל כספיה
ששמומסור וטעה. הכופר
ששמומסור לכן השטרות, ונתן
גגט **לאשה** ורוב
לאיש. וזה מסר לו וזה
והכלה זו וישאח כספיה
זהו גט ששמה לו בעלה
ששמומסרה לו אשמו
שגב לאחור זמן הדי
ששמומסרה לו אשמו

מה. צגט (שם). כנסה בגט
כהנים קפדנים שהיו כותצין
גהרה שמה צתוך כך יתפיים
ו' וחרר וכותב שני שיטין או
עד חתום מאחוריו, זה קרח
אחד שלא חתם (גיטין פא:).